

Előfizetési árak:

Egész évre 10.- frt
Félévre 5.-
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.-
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
száll szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos pető
soronként 5 kr-ával
számítatnak.

Pourparler-k.

Debreczen, január 11.

A parlamenti békéért való tárgyalások tegnap kezdődtek meg a miniszterelnök és a kilépettek vezérferfiái között, de természetesen a bevezető preliminárakon túl nem értek még. A tárgyalás ma még csak technikai stádiumban van, még nem esett szó sem a megegyezés módozatairól, sem a kompromisszum tárgya tartalmáról.

Ebben a korai stádiumban jóslásokkal, megbízhatatlan értesülésekkel dolgozni: a békét igazán kívánó sajtó feladatául nem tekinthetjük. A mikor a kérdéseljes felhatalmazással egy bizottság diszkrét hatáskörébe van utalva, helytelennek tartjuk, hogy párhuzamos alkudozások folyjanak a sajtóban, mely alkudozások veszedelmesen hasonlítanak a harc folytatásához. A politikusok kedves hasonlata, hogy a parlamenti pártok között háboru van, ha konzekvensül meg akarjuk tartani, azt jelentheti csak, hogy a mikor parlamentairek tanácskoznak, a csapatok fegyverszünetet tartsanak s a mikor a béke kötésre irányul a törekvés, a seregek tiszteljék a tulajdon vezéreik intencióit s békés alkudozásokat ne zavarják meg puskaropogással.

Ebből a szempontból, a komoly és kívánatos cél érdekében valónak látjuk, ha a most folyó tárgyalásokkal szemben a sajtó várakozó álláspontra helyezkedik, minden oly bebeszólástól tartózkodjék, amely az alkudozások hitelét már eleve is csorbitja. — Hogy a helyzet milyen, mindnyájan bőven kifejtettük már, hogy a pourparler-eknek mi lesz az eredménye, azt jobb keresni, mint megjósolni s végre, hogy milyennek kell lenni a kompromisszumnak, annak a kifejtését jobb azokra a férfiakra bízni, a kik erre mandátumot kaptak.

A sajtó türelmetlen bebeszolásának ma néhány oly produktumát látjuk, mely csak megerősít bennünket meggyőződésünkben, hogy az eleve való tények és megbízható információk nélkül való bebeszolás az ügynek csak ártalmára lehet. A pesszimisták előre hirdetik az eredménytelenséget, természetesen oly módon, hogy a következők igazat adjanak jóslásaiknak. Az optimisták meg előre járják a diadal tánczát, ezzel is megnehezítve a tárgyalást, a melynek célja az, hogy a megegyezésnek ne legyen ódioma egyik félre nézve sem, hogy az egyik ne lássék győzőnek, a másikat ne tartsák legyőzöttnek.

A helyzet komoly, de sokkal

komolyabb, semhogy az ügy érdeke tartózkodást ne parancsoljon, még a szenzációs vágy rovására is. A ki komolyan akarja a békét, ne teremtsen új anyagot a vitára s a kik nem bíznak az eredményben, ne vágjanak elébe az eseményeknek, hiszen ha igazuk van ma, annál inkább lesz igazuk néhány nap múlva, mikor már tények szólnak vagy mellettük, vagy ellenük.

A helyzet méltán kelt kíváncsiságot, de sokkal fontosabbnak tartjuk a bonyodalom megoldását, mint a kíváncsiság kielégítését.

Ezért is azt hisszük, a pourparler-k folytatását bátran biztatjuk a miniszterelnökre és ama politikusokra, kik mandátum alapján a tárgyalásokat közvetítik. A sajtó csak ronthat, de nem használhat.

A magunk részéről pedig azért is tartózkodunk az időelőtti állásfoglalástól, nehogy nyilatkozatainkat akár jóhiszeműleg félreértsék, akár rosszhiszeműleg félremagyarázzák. Teljes jóakarattal és a megegyezés sikerét kívánva várjuk be a pourparler-k eredményét s felfogásunk kifejtését akkorra halasztjuk, mikor az ideje elérkezett. Addig is a legéberebb figyelemmel kísérjük az alkudozások minden fázisát, számon tartunk minden nyilatkoza-

TÁRCZA.

Színész szerelem.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —
Irtta: Jablonczay Kálmán.

Olyan sötét felleg borította a gömbölyű eget, mint a bosszuálló Isten fekete aláreza, a villámok egymásba ütődtek a fullasztó levegőben, ágyu dörrenést hallatva repültek a föld gyomra felé és furták át a laza talajt, kidobva, felégetve onnan minden szerves alkatrészét. — Az erdők koronás fáit lefektette a vágató orkán, a szabadban álló jegenyéket tövestől szakította ki és a levegőbe felkapva elvitte olyan helyre, a hol ezerannyi kárt okozott.

Adáz esatát vivott az égi elemek uralkodója, kiolthatlan haragját érezte a föld bűnös lakóival, kik reszketve imádkoztak lakhelyeiken.

Ebben a borzasztó időben emelte ki a virágos ablakon Pándy György szerelmes kedvesét, Vardas Magdát.

Ha nem kapja meg becsülettel, elragadja becsület nélkül.

Hiszen az a mai világban egyre megy.

Egy pár hónapig fecsegnek a vén asszonyok, vagy siratja a lányát, az anya, retténetes átkokat szór az apa. Azután ismét minden elesendesül, visszajut a ki-

aradt folyó a medrébe és folyik nyugodtan végállomása felé, a csendes tengerbe. Magda esinos, szép barna leánya volt, rajongó szívével, ábrándos lélekkel. Udvarolt neki egy komoly ember, ki hozzá szép is, rokonszenves is volt.

Ebbe a komoly emberbe beleszeretett a leány. Odaadta neki lángoló érzelmét, emésztő szenvedélyét.

Ez a komoly ember hasonló érzélemmel szorította kebelére a boldogságot, megimádtá annak a leánynak minden édes gondolatát, egyedüli reménységét benne találta fel.

Ez a végnélkülinek látszó egyetértés majd három évig tartott, ezen idő alatt nem zavarta azt meg semmi sem.

Éltek gyönyörben, édes szerelemben, alkották a jövő káprázatos palotáját, a melyben a megteremtett édent folytatni fogják az élet legvégsőbb határáig.

Egyszer aztán jött valami, mely a boldogság zománczából egy darabot letört.

A szelid lelkű leány körülforgolódni kezdett egy fiatal ember, kinek szörten arezulata, vig mosoly-telt tekintete ki tűnő tükörnek mutatkozott arra nézve, hogy abba egy fiatal nő kaczerkordova beletekintszen.

Pándi György kitűnő tagja volt egy vidéki szintársulatnak, híres-bátorsága, szerelmi győzelmei messze vidéken híressé tették az amugy is ősmert személyét.

György gyakran megfordult Magda társaságában, anélkül azonban, hogy gondolatvilága tovább haladt volna a barátság határánál.

Egyáltalában soha sem nézett oly formán a leány szeméibe, mintha abban olvasni akart volna.

Magda azonban másként fogta fel a helyzetet, azt hitte az első barátságos szó elhangzása után, hogy már György szívet vesztette és csak egy kis biztatás kell s azonnal elhangzik a szerelmi vallomás.

Csak hogy ezt a biztatást nem merte meg reszkirozni a kaczerkódó leány, a hányszor eszébe jutott, hogy mégis valami bátorítót fog mondani Györgynek, azonnal eszébe jutott az a másik komoly ember, kit ő oly nagyon szeretett, ki viszont őt imádtá.

Reszketett a lelke a gondolattól, hogy megcsálja azt az igaz embert.

Félt attól a győzelemtől, mely ha sikerülni is fog, mégis nagy veszteséget von maga után.

Pándy mélyen fekvő szemei egy cseppet sem ragyogtak jobban, mint máskor; mosolya csakolyan köznapi volt, mint abban az időben, mikor legelőször találkoztak a virágos csarnokban.

Egy alkalommal aztán olyan hangulatba jutott a kaczer leány, midőn pezsdülő vérenek szenvedélyes vágatása cél nélkül bolyong az erekben és eszeveszette ten támadja az agyat, a józan és gondol-

tot, de nem vegyülünk a harcba, mely a kompromisszum értelmezése czimén a türelmetlen ujságok hasábjain elég vehemenciával most is folyik.

— **A béketárgyalás.** Bánffy Dezső báró kijelentette, hogy ha a béke létrehozása sikerül: bármely pillanatban kész lemondani a miniszterelnökségről. Az ellenzéki pártkörökben tegnap este és ma reggel ujjongtak az obstrukció nagyhangú legényei, mondván:

— Ime, az történt, a mit mi akartunk!

De csakhamar alább hagytak az ujjongással, mikor a függetlenségipárt délelőtti ülésén Kossuth Ferencz előterjesztette a kormány föltételeit, melyek szerint az obstrukció leszerelése legalább is a következő törvényhozási ügyekben mellőzhetetlen: a budget-indemnitás, az ujjongtörvény, a kiegyezési provizorium, az 1899. évi budget, a 20 kiegyezési törvényjavaslat és végül a házszabályok módosítása. Egyébiránt pedig a kormány és a többség viszont engedménye akkora, a milyenre más parlamentek életében nincs példa. Voltaképen elérik mindazt, mire az obstrukció a disszidensekkel való megérősödés óta törekedett: a választási gravamenek szanálását is, a miniszterelnök lemondását is. — Mert arról, hogy a parlamenti kormányzásban ezentul is veto jog adassék a kisebbségnek, többé szó sincs. És most, mikor a béketárgyalások megkezdődtek, egy történelmi pillanat előtt állnak, amikor a magyar politikának az okosság és fegyelmeztség legnagyobb mértékére van szüksége. Ha ilyen pillanatban az egyéni érdek erősebb volna az állam érdekénél, akkor csakugyan igaza van azoknak, akik kívánják, hogy jöjjön hát be a parlamentbe 40—50 oláh és tót irredentista, azok majd összehajtják és egyetértésre tanítják a magyar pártokat. Az ellenzék kezében van a béke és háboru. Siessenek a békével, egyetlen napot se veszítsenek, mert vihar lesz, szörnyű nagy vihar... (K. sz.)

Az ellenzék bomlása.

— Január 11.

Mialatt az ellenzék orgiákat ül a magyar parlamentáriszmus rovására, ezalatt a függetlenségi párt komolyabb és erősebbi sulylyal bíró régi tagjai, a kik eleitől fogva nem szimpatizáltak az obstrukcióval: mindinkább távolodtak az obstrukció vezetőitől és ma már újabb szakadástól beszélnek. Az ellenzék bomlása előrelátható volt. A minden program nélkül való nemzeti párt, a reakezionárius néppárt és a különböző elvi alapon álló függetlenségi párt sokáig egy táborban nem maradhatott. Már Horánszky ismeretes beszéde után kezdődött az elidegenkedése a függetlenségi pártnak. Eötvös Károly és Olay vezetése alatt álló frakciója és a nemzeti párt közt, a mely az „Egyetértés akkori feltűnést keltő cikkében nyert kifejezést. Azóta a szakadás magában a függetlenségi pártban is mind mélyebb lett és Eötvös Károly és Komjáthy Béla tüntetőleg távol tartották magukat a Házból. Tegnap végre megjelent az „Egyetértés“ második cikke, mely nyíltan támadja a párt magatartását, mely lehetetlenné teszi még az elnökválasztást is és egyenesen elítéli az obstrukciót.

A függetlenségi pártot magát is meglepte a cikk vehemensebb támadása, melyre egyáltalában nem voltak előké szülve. A függetlenségi pártnak Eötvös Károly vezetése alatt álló kisebbségi csoportja ugyanis semmiesetre sem akar belemenni abba, hogy az elveikkel ellenkező kiegyezést elfogadják, ha Auszriában azt nem parlamentáris uton, hanem a 14. §. alapján vizsik keresztül. Ha tehát a Kossuth frakció, a mely most egyike a legharaziasabbaknak, elfogadja is a békés kiegyenlítésnek valamely módját, ez a parlamenti helyzeten mitsem változtatna, mert a függetlenségi pártnak az a része, a mely a mostani küzdelemről távol áll ugyan, de a kiegyezés kérdésében elvi álláspontjától, az önálló vámtérülettől engedni semmi áron nem hajlandó: a már szanálnak hitt helyzet ellenére újból felvonná a harcot és azt a végletekig folytatná megmásíthatatlan akarata.

Komjáthy és Eötvös híveinek száma nem nagy ugyan, de még mindig elegendő hogy álláspontjuk megvédelmzésének esetleges technikai megismerésével a tervbe vett pour parlék gyakorlati eredményét a minimumra redukálják, vagy, hogy annak értékét teljesen akadémiussá tegyék. Az ellenzék soraiban megindult egyenetlenség most jobban veszelhető a békét, mint bármikor előbb és éppen azért ellenzéki körökben nem tartják valószínűtlennek, hogy a kormány az ellenzéknek minden áron való obstrukciójával szemben más megoldás tervétől sem idegenkedik. Ez az utóbbi feltevés, mely a Ház felosztására vonatkozik, csak mérsékelt hitelt talál.

A Dreyfus-ügy.

Quesnay de Beurepaire semmitőszéki elnöknek éppen a parlament megnyitása előtt való lemondása a Dreyfus-ügyet a politikai térre viszi át. Quesnay de Beurepaire azt állítja, hogy a köztársaságnak Boulanger üldözésével tett szolgálatait nem méltányolták eléggé s a mostani pillanatot alkalmasnak tartja arra, hogy lemondjon s a politika terére lépjen át. Ezt a szándékát már a legutóbbi választáson is kifejezte ugyan, de nem valószínűtlen meg. Ő volt az, aki Bard semmitőszéki bíró ellen vádat tett, a mely azóta teljesen alaptalannak bizonyult. Bard-ot nemcsak azzal vádolta, hogy Picquart-t bizalmasan megszólította, hanem azzal is, hogy a semmitőszéki palota udvarán sokszor látták őt bizalmasan beszélgetni Laborival, Demange-zsal és Dreyfusnak egyéb híveivel. Quesnay de Beurepaire azzal is vádolta a büntető tanácsot, hogy tulságos figyelemben részesíti Picquart-t, hogy külön tanuszobát rendezett be az ő számára, hogy ott készen tartott neki rumot, ezukrot és meleg vizet, a melyből Picquart grog-ot készített magának. De kiderült, hogy ezt a figyelmet csak azért gyakorolták, mert Picquart majdnem nyolczvan órán keresztül vallott a semmitőszék előtt és hangja ez alatt egészen berekedt. Mindezek a vádak Bard és bírótársai ellen Quesnay de Beurepaire-től kerültek ki s azt akarta velük elérni, hogy elfogadják a nacionalistáknak és az antiszemitáknak azt a

köző képességét, tompa zsbongás uralkodik a szervekben, mely egy kielégíthetetlen vágyban összpontosul.

Epen e perczen vitte a sorsa Pándy Györgyöt a Vardas Magda társaságába.

Magdának piros arca még jobban lángba borult György megpillantásakor. Összes vére a szívéhez tódult, kevés hujja, hogy mindent feledve a György nyakába nem ugrott. Elragadta a szenvedély lavina forróságú tüze, mely égeti, pusztítja szemérmes gondolatot.

György kíváncsian bámulta a leány gyönyörű arcát; égő szemébe belemélyesztette a magáét. sokáig olvasott abban. Kiolvasta belőle a szenvedélyes vágyat, a csapongó ideált, a pillanatnyi szerelmet.

Nem lett volna hősszerelmes színész, ha ezen kedvező alkalmat hasznára nem fordította volna.

Oda lépett fenséges póságban a reszkető leányhoz, megfogta a forró kezeket és keresetlen, kifogástalan csókot lehelt azokra.

Majd gentleman mozdulattal melléje telepedett egy székre. Átkarolta a szabályszerűen karcu derekat és a piros fülekhez hajolva, lágy hangon susogta: szeretlek.

Magda összereszt a vallomás hallatára és fejét önkénytelenül, talán a vonzó erőnek engedve, odahajította a férfi keblére.

Pándy György játszotta s szerepét sugó nélkül. Magda a legkitünőbb Trilbyje volt az ő Szvengálijának addig a pontig, míg György a szökésről nem beszélt.

Ez a regényes szó a legpróbáltabb női szíveket is zavarba hozta már.

— Hova? — kérdé reszketve a szenvedélyes leány.

— Messze, messze! — szavalá tele páthosszal Pándy, oda, hol az érzelemnek nincs szó beszéde csak dala s kéj regényes titkokat rejt minden röpke gondolat...

Oda megyünk, édes rajongó szerelmem, szeretjük egymást lángolóan, ki mondhatatlanul. Te leszel az én kedves hű társam, kísérom az élet göröngyös utain keresztül. Én leszek neked az igazi szerelmed, férjed, urad, ki egy forró csókodért lábaidnál fog esedezni.

Magda el volt veszte; annak az igaz embernek az emlékét kitorította lelkéből az új bolygó csillag fénye, melyet követett meg gondolatlanul.

A szerelem gyötrő lángolása kergette őket majd három hónapig városokon, megyéken keresztül.

Mig a pénzkészletből tartott, addig volt egy darabban a Pándy György vonzalma is.

Egyszer aztán elfogyott az első s néhány napra rá a másik is.

Egy borongós délután, a mint a vendéglő ablakát bámulták a nyüzsgő emberek a város piacán, sértő, unott hangon azt mondá Pándy György Vardas Magdának:

— Nézze lelkem ne haragudjon, hogy most így beszélek, de lássa én meg untam már ezt a bizonytalan csavargást, — a szerelemből is jól laktam, pénzünk is elfogyott a directorom is elcsap ha haza nem megyek.

— Mit beszél?? — kérdé elhalványulva Magda.

— Azt édes angyalom, hogy nem játszom tovább ezt a szerepet, mert éremlygössé nem akarok lenni sem magam, sem a közönség előtt.

— Istenem!! — kiáltá Magda féláléltan — megőrült maga — hogy ilyen hangon mondja ezeket?

— Nem örültem meg — édes Magda — de így tovább nem folytathatjuk. Nincs hozzá anyag — tevé hozzá viczezes kifejezéssel.

— György!! — kiáltá a leány most már minden tagjában megrendülve, maga engem elakar hagyni?

— Természetesen! — csak nem is bolyongunk együtt minden czél nélkül az örök életen át!

Magda agyában egy pillanat alatt világosságot csinált ez a szörnyű leplezés — látta a valóságot a legborzasztóbb kivételében.

tervét, hogy a büntető tanácstól vegyék el a Dreyfus ügy revíziójában való döntést és bízzák az ügyet az egyesült kamarákra, azaz a semmitűszék plenumára. A katonapárt azt hiszi, hogy ezzel megakadályozhatja a Dreyfus-pör revízióját. Quesnay de Beaurepaire ügyét a kamarában is szóba fogják hozni.

Az Echo de Paris-ban Quesnay súlyos vádakot emel a semmitűszék ellen. Azt beszélte az Echo de Paris munkatársának, hogy ennél a bíróságnál még egy bíró sem fogta úgy föl a hivatását, mint Bard, a kinek Dreyfus-barát érzelmei eléggé ismeretesek.

Bard megsértette a törvényeket, mikor a haditörvényszékek ítélkezését megtámadta. Mazeau elnököt azzal vádolja Quesnay, hogy a Bard-ügyben a vizsgálatot nem a törvény rendelkezései szerint vezette. Megtámadja a Dreyfus ügyben hozott határozatot is és azon reményéről beszél, hogy az ország véleménye majd meg fog nyilatkozni ebben a kérdésben. Majd így nyilatkozik Quesnay:

— A semmitűszék magatartása már régóta nyugtalanít, mert sovínista vagyok és katona. A Dreyfus ügyben megsértették a semmitűszék azon hagyományát, hogy az eldöntő tisztet mindig a legidősebb bíróra szokták rubázní. Ebben az ügyben a nyolezadik bíró, Bardot, bizták meg az előadással. Miért? Mert Dreyfus barát érzelmei ismeretesek. S Bard jelentésében megsértette a törvényt, mert megtámadta a katonai igazságszolgáltatást. Ezért letért a semmitűszék a törvényesség útjáról, törvénytelen vizsgálatot rendelt el s elhatározta a közvetlen revíziót, a mi szintén törvénytelen dolog. Magatartása olyan, hogy ellen vagy rokonszenvét nem titkolja. De én türtem és hallgattam.

Ekkor következett el a Bard-Picquart eset. Ez ellen én tiltakoztam és tiltakozásomat Loew és barátai kvalifikálhatatlannak jelentették ki. Hiszen ők nem akartak komoly vizsgálatot vezetni. Ez nem volt érdekükben. Minden hazafi helyeselni fogja azt, a mit tettem. A közveszedelem órájában arra határoztam el magam, hogy elvállok a félrevezetett bíraktól, a kik a bírói kar előttem oly drága tekintélyét megrontják.

A Csokonai-Kör ülése.

A Csokonai-kör választmánya tegnapi d. u. 3 órakor saját helyiségében gyűlést tartott Géressy Kálmán alelnök elnöklété alatt, melynek első tárgya a színészeti jubileum rendezőbizottságának jelentése volt a debreczeni színészet százéves fennállása emlékére tartott jubileumról. A jelentés, mely beszámol a jubileum alkalmával felmerült bevételről és kiadásokról, tudomásul vétetett.

E jelentésből kitűnik, hogy a kiadás 844 frt 4 krajczár, a bevétel pedig 519 forint és 45 krajczár.

A rendezőbizottságnak, valamint elnökének köszönet szavaztatott s a jubileumra vonatkozó iratok, okmányok a kör levéltárába tételnek.

Alelnök kérdést tesz a Kör által kiadni szokott évkönyvekről, melyre névvel titkár megjelöl, hogy a Kör évkönyve márczius hónapban megjelenik. Eddig is az késleltette megjelenését, hogy az egyes elnökök által tartott székfoglaló beszédek nem voltak beszerezhetők.

Komlóssy Arthur alelnök és Benedek János főtitkár azon indítványa, hogy a Kör titkára hetenként — megállapítandó napokon — hivatalos órát tartson, elfogadtatott azzal, hogy a választmányi tagok hetenként felváltva legalább kétszer látogassák meg a Kör helyiségét. A titkár hivatalos órákat tart szerdán és szombaton d. u. 3—5-ig, vasárnap délelőtt pedig 11—12 ig.

Azatán Komlóssy Arthur a már la punkban jelzett Jókai kéziratot terjesztette be, mely ereklétárba tételre s Jókainak, valamint Széll Farkas elnöknek a Kör nevében köszönet szavaztatik.

Kardos Albert a főiskola könyvtárában levő Csokonai élete és működésére vonatkozó iratokat ajánlja a Kör figyelmébe ismertetés végett. A Kör megbízta a főlészalót, hogy egyik tartandó felolvasó-estélyen ismertesse az iratokat.

Titkár jelentést tesz arról, hogy az első felolvasó-estély tartása január hó 23—27-ki időközben tervbe van véve. Majd a Telegdy-alapítványra vonatkozólag határozta a Kör, hogy ez ügyben átiratot intéz a városi Tanácshoz.

Még több apróbb ügy elintézése után alelnök a gyűlést berekesztette.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Január 14. Nőegyleti közvacsora „Bika” disztermében.

Január 18. Gazdász-bál „Bika” disztermében.

Január 21. Függetlenségi-kör bálja „Bika” disztermében.

Január 28. Jogász-tánczestély „Margit”-fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja „Bika” disztermében.

Január 29. Az Iparos-kör tánczvigalma az Arany-Bikában.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye „Bika” disztermében.

Február 1. A Filler-egylet tea-estélye a „Bika” disztermében.

Az iparos-kör vigalma minden évben a legsikerültebb mulatságok közzé tartozik. A debreczeni iparos világ színe-java találkozik e vigalmon, mely január 29-én (vasárnap) lesz az Arany-Bika szálló disztermében. Belépti díj 1 frt. Jegyek előre válthatók: Szedlák József és Nagy András urak üzletében és este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor. Magyar Testvérek zenekara. Rendező bizottság: Tóth Kálmán, r. b. elnök. Zelinger Ede, r. b. alelnök. Jobbágy Imre r. b. pénztárnok. Veréb Lajos, r. b. alelnök. Bisutka Gábor, r. b. ellenőr. Komlóssy Miklós r. b. jegyző. Atzél Géza, Basiszta Albert, Biczó Gyula, Blaskovics Mihály, ifj. Csikes Ferencz, Dávidházy Kálmán, Dinnyés Gyula, Friedvalszky Rezső, Hankus Károly, Hoffmann Sándor, Horváth János, Hrabéczy Antal, Jóna Dániel, Juhász István, Kerekes Albert, Kiss Sándor, Kormos Gyula, Kostya János, Kovács Gyula, Kovács László, Matyasovszky Andor, Mihalecz Lajos, Molnár Ambrus, Möldner József, Náday Rezső, Neubauer János, Papp Rókus, Pigler Lajos, Piros Béla, Riesz Henrik, Rössler Richard, Serly Ede, Szedlák József, Szepessy Gusztáv, Szöllőssy Dániel, Stegmüller Árpád, Tolnay Dániel, Tóth József, Thieszen Arthur, Ungváry Mihály, Zavilla Gyula, Veréb István, Vetéssy Béla, Weidner Gusztáv.

Iszonyatos meztelenségében állott előtte a szomoru való hősével együtt, a legnyomorultabb emberrel — a világon.

Homlokának hófehérségét valami sárgaság váltotta fel, szemei — melyek eddig szerelem ittasan függtek azon a férfian, ki most mint egy kéjenez proletár áll előtte, villámokat szórtak, piros ajkain véres hab parányai jelentkeztek, hullámos szép fekete haja az ideg zárkódtatástól — magától — bukott alá és takarta be a keces vállakat.

Ez a megalatott leány félelmetes tekintettel bámulta az előtte nyugodtan álló fennhéjázó alakot.

Majd őrnöngő kacagás ragadta magával felkorbácsolt lelkületét, oda borult lábaihoz Pándy Györgynek — sirt — könyörgött — hogy ne hagyja el — szeresse mint eddig szerette — hiszen megérdemli őt, oda adta ő azért a szerelemért összes földi boldogságát.

György akár csak a színpadon, — hidegen nézte a sajgó fájdalmak kitörését.

Majd böszülten ugrott fel térdelő helyzetéből a leány és ordítva teljesen magán kívül a legborzasztóbb átkokat szórt a csábító életére.

Györgyöt ez sem hatotta meg. Az ő ezéja csak egy volt — szabadulni.

Magdának megsugta a könyörülő Isten, hogy itt már semmi sem segít, itt válni kell, ha mindjárt egyik bele hal is.

Mint a nőstény tigris, melynek fiait akarják elrabolni, ugrott mellé az őrnöngő leány csábítójának.

Megragadta vállán a ruhát és vehemens erővel megrázta a benne mosolygó alakot.

— Takarodj ki innen — nyomorult. Pusztulj szemeim elől nőcsábító gazember. Verjen meg az Isten, olyan átkos fájdalommal — mint a minőt az én ártatlan kemlemben teremtettél. Ki innen!!! Ordítá a megesalt leány furia hangon.

Pándy György egy lökésre kint volt a szoba ajtón és mint a ki dologát legjobban végezte, fütörészve kísértalt a vasúthoz és az első vonattal elutazott. — Vissza hagyva egy összetört boldogságnak szemébe dobott cserepeit.

Sokáig ott feküdt Vadras Magda a szoba közepén, az összetaposott szőnyegen.

Mikor magához tért már késő este volt.

Beeszengette a pénzért és a számláját kiegyenlítetté.

(Az a nyomorult még azt sem tette meg.) Az éjjeli vonattal ő is vissza utazott szülővárosába, — ott akart meghalni.

Ejféli után érkezett meg az ösmerős a pályaudvarra. — Kocsit nem fogadott, gyalog sétált befelé a belváros főutcajában.

Komor gondolatai egyenesen hajtották a hináros tó fölé, mely egyik városi parkban fekszik.

A midőn odaért a tóparton ékeskedő zöld pázsitos füre térdreoskadt és sokáig imádkozott.

Majd felállott, kendőjét nyakáról, kalapját fejről ledobva, belebámult a víz fekete tükörébe.

A mint így kaczerkoldva integet a csunya halálnak, nevé hallá elhangzani a sötét éjszakában.

Megrezenve figyel a hang irányában.

Magda!! ismét hallik a leány hívó szózata.

Néhány perez mulva előtte áll egy magas férfi alak és karjánál fogva elhuzza a tó keskeny partjától.

Az a komoly ember volt, ki Magdának első és örökös szerelmének teremtett az egek ura által.

Lágy, rezgő hangon megszólal a komoly ember.

Maga meg akar halni?

Eljen!! talán én is megtanulok feledni.

* * *

Magda nagyon boldog nő lett, homlokáról a mult borus fellegét elhárította annak a komoly embernek bünbocsánat osztó keze.

A filléregylet tea-estélye. Mint minden évben, úgy ez idén is rendez a filléregylet tea-estélyt és pedig február hó 1-én. Az előkészületek már serényen folynak. Az elnökség e napokban keresi fel azon fiatal urhölgyeket, akiket szíves közreműködésre kér fel. Aki már egyszer részt vett azon, jól tudja, hogy a farsang egyik legkedélyesebb és legkellemesebb mulatsága a filléregyleti tea-estély.

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Országgyűlés.

— Távirati értesítés. —

Budapest, január 11. (Érkezett délután 2 óra 10 perczkor.) Az ellenzék a mai ülésében is folytatta a technikai obstrukciót, — melynek célja, ha lehet még a mostaninál is zavarosabb helyzetet előidézni. Az ülés névszerinti szavazással kezdődik.

A jegyzőkönyv módosításához az ellenzék részéről többen hozzászóltak. Így *Polónyi* január helyett télhavát indítványoz, ellenben *Szluha* István január helyébe vizkereszt havát ajánlja jegyzőkönyvbe vétetni.

Kubik és *Barabás* azt kívánják, hogy a tegnapi interpellációjának szövegét szószerint vegyék a jegyzőkönyvbe.

Blaskovich Ferencz, egyetemi kör helyett egyetemi ifjusági kört, *Hock* János pedig január helyett télhónapját kívánja tételni.

Az elnök ez esetben névszerinti szavazást rendel el. A képviselők gyér számban jelentek meg. Az első emeleti teremben az ellenzék vezérei tárgyalnak a békefeltételekről.

Délig három első indítványt elvetett a többség.

A béke.

Budapest, január 11. (Érkezett 3 óra 10 perczkor.) Az ellenzéki vezér férfiak a tanácskozásokat befejezték; megállapították a békeponctokat és átnézés végett megmutatták *Szilágyi* Dezső és *Csáky* Albin grófnak. A béke feltételeket este a párt konferenzia elé terjesztik azután *Szilágyi* Dezső átnyújtja *Bánffy* Dezsőnek, a ki viszi a királyhoz.

A béketárgyalások.

Budapest, január 11. (Erk. 2 ó. 30 p.) A képviselőházban ma az a hír terjedt el, ha csak valami véletlen közbe nem jön, nincs nagy kilátás arra, hogy a béketárgyalások eredményre vezessenek. — A kormány nagy engedményeivel szemben az ellenzék nem tud egyhangú határozatot hozni, a mi nagyon is késlelteti a nagyon is óhajtott béke létrejöttét. Ha mégis az ellenzéki pártok egyetértő békeponctozatai elkészülnek, azoknak egy részéhez a kormány nem járulhat oly elválasztó okok miatt, melyeket az ellenzék nem respektál.

A korelnök utalványa.

Budapest, január 11. (Erk. d. u. 3 ó.) A képviselőház gazdasági bizottsága *Madarász* József korelnököt felhatalmazta, hogy rendkívül indokolt esetekben a képviselőknek előleget utalványozzon. A legérdekesebb a dologban az, hogy ezt épen ellenzéki képviselők sürgették.

Háboru a Filippi-szigeteken.

Budapest, január 11. Washingtonból táviratozzák: A szenátus tegnapi ülésén Hoard beszédében a terjeszkedési politika ellen nyilatkozott és kijelentette, hogy a békeszerződés ratifikálása ellen fog szavazni.

Budapest, január 11. Washingtonból táviratozzák: Itt elismerik, hogy a Filippi szigeteken a helyzet igen válságos. Ha az ellenségeskedés elkerülhetlenné válik, Guimara szigetét fogják hadműveleti bázisul szolgálni. A kormány mindazonáltal még nem adja fel a békés megoldás reményét.

Budapest, január 11. New-Yorkból táviratozzák: Washingtonból jelentik, hogy Aguinardo elfogatását mindenestre megkísérlik, ha nem engedne annak a felhívásnak, hogy a Filippi szigeteken mindenki tegye le a fegyvert és hogy a felkelők megszabott időn belül szétoszoljanak.

Budapest, január 11. Londonból táviratozzák: A Reuter-ügynökségek jelentik Manillából: Patter ezredes Ilólóból táviratokat hozott, amelyek szerint a helyzet ott nagyon válságos. A fölkelők elzárták az utczákat. Hír szerint a házakban nagymennyiségű petroleumot osztogattak szét, hogy mihelyt az amerikaiak megkezdik a tüzelést, elpusztítják az üzleti negyedet. A külföldiek „Bonaventure“ angol ezirkálójára menekülnek. A bankok is a hajóra viszik a pénzt. Maek Kinley proklamációját a benszülöttek gunyosan fogadták. A kibékülés lehetetlennek látszik. A „Petrel“ ágyunaszád e hó 6-án Ilólóba érkezett. Minillábsn a helyzet változatlan.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvezetők felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Híthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

— A jog- és pénzügyi bizottság tegnap délután Vecser Imre tb. főjegyző tanácsnok elnöklése mellett ülést tartott. A bizottságnak ez volt első ülése ebben az esztendőben. Tárgyai közül főlemlítjük ezeket: *Falk* Lajos az ev. ref. ispotály mögött, közvetlen az új teher-pályaudvar előtt néhány ezer négyszög öl területet

kér, szerinte igen fontos ipari telep számára, persze jutányos áron. A bizottság, mielőtt véleményt monda, tudni kívánja, hogy miféle gyári vállalatot óhajt kérelmező ezen a minden lapossága mellett értékes területen felállítani. A kérvényt tehát kiegészítés céljából visszaadni javasolja. A kir. mérnökség építési anyagért és 500 □ öl telekért fölyamodott a városhoz, hogy a fehértemplomi ut mentén *utkaparó házat* építhessen. A bizottság a telket kész megadni. *Komlóssy* Arthur főjegyző jelentést tévén arról, hogy aug. 2-án hivatalosan részt vett tisztviselő társaival együtt a debreczeni csata emlékünnepején, javasolta, hogy a *kőoroszlán* vitessék ki az elesett hősök sírhalmára, hová eredetileg is szánva volt, a kollégium előtt pedig a már begyűlt 7600 frtból díszes szabadság-emlék állíttassék. A bizottság nem kívánta ezuttal napirendre hozni ezt az ügyet, miután a felett tavaly a közgyűlés már határozott. De meg — így vélekedik a bizottság — 7—8 ezer frtból se Debreczenhez, se az eszméhez méltó emlék nem volna állítható.

— **Szász Domokos.** Szász Domokos püspök elhunytáról a család a következő gyászjelentést adta ki: Alólírottak maguk és rokonaik nevében megrendült szívvel jelentik, hogy szemerjei Szász Domokos, az erdélyi ev. ref. egyházkerület püspöke, a magyar főrendiház tagja, az erdélyi muzeum egylet alelnöke, kolozsvári lelkész stb. folyó hó 8 ik napján déli egy óra körül rövid szenvedés után megszűnt élni. Szerető és melegen szeretett családja köréből, egyháza és a magyar nemzet magasztos céljainak megvalósítására törekvő áldásos és hív munkálkodása földi mezéről, élete 61 ik, boldog házasságának 37-ik évében szőlította el az Ur, a kinek nevében élt és munkált e földön. Földi maradványai e hó 11-én délelőtt tíz óra körül fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint az ev. ref. teol. fakultás díszterméből a helybeli köztetetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Kolozsvárt, 1899. január 9. Özv. Szász Domokosné Nagy Ilka neje, dr. Szász Károly fia, dr. Szász Károlyné Schuster Louise menyje, Szász Mária, Nagy Palma, ifj. Nagy Miklós nevelt gyermekei, özv. Horváth Sámuelné, Szász Julianna és családja, Szász Róbert neje Ferencz Zsuzsa és családja mint testvérei, dr. Szász Béla özvegye, Mentovich Julia és családja mint sógornő, id. Nagy Miklós és családja, mint sógor.

— Miniszteri rendelet a műborok ellen.

A mesterséges borok készítését és forgalomba hozatalát minden e téren a megérdemelt üldözésben részesítik. Most a belügyminiszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz s így Debreczen városához is, a melyben meghagyja, hogy a mesterséges borok készítését és forgalomba hozatalát szigorúan ellenőrizzék és az erre kiadott rendeletet szigorúan hajtsák végre s azokat felfedezzék. Meghagyja ezuttal, hogy mindazon ítélet, a mely a hamis borok ügyében keletkezett, bárha ez nem jogerős is, minden esetben közzendő a borellenőrző bizottsággal.

— **Ipartestületi gyűlés.** Felkérem az ipartestület előjáróságának igen tisztelt tagjait, hogy f. hó 12 én délután 5 órákor, az iparos ifjuság önképző egylete helyiségében tartandó ülésen — habár meghívó kellő időben nem kézbesítették is — pontosan megjelenni szíveskedjenek. Debreczen. 1899. január 11. *Tóth* Kálmán ipartestületi elnök.

— **Tartalékosok kedvezménye** Egy régi óhajtat teljesített a kereskedelemügyi miniszter. Legujabb rendeletével elrendelte ugyanis, hogy az ellenőrzési szemlékre utazó tartalékos katonák ugyanolyan kedvezményben részesüljenek az államvasutakon, mint a ténylegesen szolgálók.

— **Névmagyarosítás.** Weisz Samu joghallgató és öccse Jenő reáliskolai tanuló nevüket *Vargára* változtatták.

— **Az ohati pusztá bérbeadása.** Debreczen sz. kir. város pusztájának az ohati birtoktestnek bérbevételére beérkezett ajánlatokat ma bontották fel Vecsey Imre tb. főjegyző, tanácsnok és Abrahám László tiszti főügyész jelenlétében. Összesen öt zárt ajánlat érkezett be, melyekben Fried Emil a belső ohatért 28.000 forintot; Fried Leó a külső ohatért 36.000 forintot; Nagy Jakab és Ungváry József a külső ohatért 37.200 frtot; a belső ohatért 29.200 frtot; Weisz Menyhért a belső ohatért 29.600 forintot; Rosenfeld Salamon a külső ohatért 38.250 forintot, végül szóbelileg Sichermann Ede a külső ohatért 36.000 forint évi bért ajánlottak meg. A külső és belső ohat bérléteért megajánlott legnagyobb összeg tehát 67.850 forint, körülbelül hét ezer forinttal több, mint a mostani bérösszeg, egy holdra esik 7 frt 53 kr. A tanács legközelebb dönt a bérbeadás ügyében.

— **A huszár-büszkeség.** A Mannlicherpuskák korát élvén, letűnő félben a régi huszárvirtusok. Valamiként a lovasság is a hadviselésben másodrendű tényezővé szorítottatott alá. A huszárok szíve azért mégis csak a régi büszke. Olyan büszke ma is, mint volt a hajdani híres Simonyi obester korában. Nyilvánul ez a büszkeség különösebben abban a lenézi büszkeségben, melylyel a huszár ma is elnéz a fürge baka feje felett. Bárha a sarkantyut osztogaják ma már a bakának is, mint a lovasított gyalogsági zászlóalj kürtösöknek is. Ilyen zászlóalj kürtös csörömpölt végig a főpiacon. Csörömpölt a hosszú kardja, de csörgött erősen a sarkantyuja is. Utána ment a honvéd huszár két konyha komteszszel. Szólt az egyik kerekkepű szálcácsné:

— Hát már a bakának is van sarkantyuja? De csörög is ám vele igen szépen...

— Csörög bizony a körme, — szólt lenézőleg a huszár, aki még ma sem akarja elismerni, hogy még a bakának is lehetne olyan sarkantyuja, mint a huszárnak.

— **A böszörményi titokzatos gyilkosság.** Megemlékeztünk arról, hogy a mult héten H. Molnár Mihálynét egy gazdag özvegy asszonyt Böszörményben, lakásán meggyilkolva s kirabolva találták. A titokzatos gyilkosság nagy rémületet keltett Böszörményben s a csendőrség a legerélyesebb nyomozást indította meg a gyilkos kipuhatólására és kézrekerítésére. Mint most értesülünk, az erélyes nyomozás eredményre fog vezetni, mert a csendőrség nyomában van a gyilkosnak s rövid idő alatt kézre is keríti.

— **Garázda házmester.** Egy valóságos vadállatot kísérték be tegnap a rendőrségre. Pinczés Andrásnak hívják, a foglalkozása házmester, ki tegnap a reá bizott házban olyan garázdalkodást vitt véghez állatias dühében, hogy a rendőrségnek kellett közbelépni. A derék férfi, kit felesége csitítani kezdett, megöléssel fenyegette az asszonyt, majd a ház egy lakónőjét egy darab vassal érzékenyen megszurta. A nagy házsártoskodáson felindulva egyik lakó telefonozott a rendőrségre, honnan rendőröket küldöttek ki, kik beszállították a börtönbe a vitézkedő házmestert.

— **Felhívás a nemes Kéry nemzetség tagjaihoz.** A felhívást Sopronvármegye nemes, nemzetes, vitézlő és tekintetes alispánja bocsátotta. Azonban nevezett vármegyének tekintetes alispánja nem lóra, nem nyeregbe akarja ültetni a nemes Kéry nemzetség tagjait. Mert hisz rezes, fringás vitézeknek nem rival többé a tárogató hangja, hogy nyergelőre, hogy a hadba gyülekezzenek. Mert hogy maholnap ma már az ősi igaz nemesi nemzetségeknek nem igen lesz sem lovuk, sem nyergük. Arról van szó, hogy még a jobb időkben Urban boldogult nagyprépost és veszprémi kanonok ur, néhai nemes Kéry János ur 5000 pengő forintos családi alapítványt tett katonai intézetekre, mely pengő forintok immár több mint 43.500 jó és erős forintokra felnövekedének, hogy kamatjukból ki lehetne nevelni katona tiszturnak bármely Kéry nemzetségű fut. Ez okból szólítja Sopronvármegye alispánja a nemes Kéry nemzetség bárhol tartózkodó tagjait, hogy amennyiben magukat ezen nemzetséghez tartozóknak vallják és azt erős irásokkal bizonyítani is képesek, ez esztendő május hava végső napjáig erről adjanak bizonyos és hiteles levelet, máskülönben a szóban forgó katonai kadétképző alapítványra igényüket nem érvényesíthetik. Így tehát, ha jobban vesszük a dolgot, a nemes Kéry nemzetség sarju tagjait mégis csak nyeregbe hívogatja a soproni alispán. Való igaz, hogy azonban többé nem ősi módon kifaragott tiszafüredi nyeregbe, hanem finom, előkelő angol nyeregbe, amilyenen a mai büszke, bő angelnadrágos tiszturak lovagolnak.

— **Gyilkosság a fonóban.** Csegén, Bali János házában a fonóban f. hó 8 án este összegyültek a falu leányai s legényei. Vig élet folyt ott; dalolva végezték munkájukat a leányok és legények mindaddig, míg Szemán János társával együtt meg nem jelent. Az ő megjelenése megzavarta a kedélyesiséget. Szomorúság fogta el a leányokat, mert jól tudták, a hol Szemán megjelenik, ott vér fog folyni. Verekedő természetéről ösmerte az egész falu s biztosra vették, hogy a fonóban is azért jelent meg, hogy bajt csináljon. Jól is sejtették, mert Szemán azért jelent meg, hogy bosszút álljon Nagy Villibold napszámoson, kibe újkor belekötöttek s a ki társaival helyben hagyta a híres verekedőt. Önérzetét bántotta, hogy őt, a híres verekedőt megszegyenítették a falu előtt s ezért akart bosszút állani. Biztosra vette, hogy Nagy Villibold ott lesz a fonóban. Jól sejtette. Beállított a fonóba s rövid ott tartózkodás után belekötött Nagyba. A fonóbeli leányok rémülve hagyták el a fonót s Szemán tovább folytatta a perlekedést Nagygyal. A perlekedés vége az lett, hogy Szemán olmosbotjával megütötte Nagyot. Nagy Villibold ezt nem tűrte el, kiesavarta Szemán kezéből az olmos botot, s olyat ütött a híres verekedő fejére, hogy az eszméletlenül terült el a földön. Szemánt lakására szállították, de reggelre kiszenvedett. A csendőrség a híres verekedő gyilkosát Nagy Villiboldot letartóztatta s behozta a debreczeni ügyészség börtönébe.

— **Fatolvaj.** Szentessi János esavargó tegnap Radeckzy József Vár utcai lakásáról fát akart lopni. Eppen elakart illani zsákmányával, mikor a házbéliek észrevették s lefűlelték a merész fatolvajt, ki most hüvösön hűsöl a remélt meleg szoba helyett.

— **A szerelem halottja.** A szerelemnek ismét hallottja van. Mint sarkadi levelezőnk jelenti, özv. Kohn Hermanné sarkadi lakoshoz a napokban látogatába jött Budapestről a fia: Kohn Ernő. A fiatal ember egész nap komoran, szótlanul járt föl és alá, majd este felé levette a falról boldogult apja fegyverét, és utnak indult.

— Hová sietsz fiam? Kérdezte az özvegy gyermekétől.

A fiu nem adott választ, hanem gyors léptekkel sietett előre a közeli temetőbe. Nem sokára tompa dördülés hangzott föl a temetőből. Özvegy Kohn Hermanné rosszat sejtve, sietett a lövés irányába és a temetőben, boldogult férjének sirján átlőtt szívvél, halva találta fiát. Az öngyilkos egy hátrahagyott evelében boldogtalan szerelmét hozza fel tettének okául.

— **A vér . . .!** Fogat fogat után robot a Bika-szálló elé, vig nevetés hangzik mindenütt. Átellenben a kíváncsiak serege ácsorog, többnyire nők a munkás-osztályból, varrónők, eselédleányok, a kik a hölgyek öltözékeit bámulják.

Egy öreg asszony karjaiba két gyermek leány kapaszkodik, szegényes nagykendő védi őket a hideg ellen . . .

— Be szépen szól a zene, mily jó lenne ott táncolni. — Szól a kisebbik.

— Én csak a ruhákat szeretném látni. — Válaszol nővére halkán.

— Majd ha nagy leszek, a farsangon minden mulatságra elmegyek. — Folytatja az ifjabb.

— Igen ám, ha lenne miből.

— Hm! — szólt kotnyeleskedve a gyermek — majd férjhez megyek egy gazdag urhoz s lesz szép ruhám, sok pénzem, akkor tehetem.

— Persze, majd egy királyfi jön érted. — Gunyolódik a nővér.

— Igen is, eljön értem. — Szólt hetykén a leány és sértődötten fordult félre.

A gyermekből nagy leány lett s lón neki sok selyem ruhája, járt mindenüvé, ahol megszólalt a zene, csak az anyja házába nem járhatott, mert onnét örökre ki volt utasítva. Nővére keze berregett a varrógépen s szegényes kis hajléka ablakán szépen nyitak a virágok . . .

Gyászrovat.

† **Kis halott.** Mile Pal rendőrségi gyakornokot és hitvesét született Otrokoesi Végh Vilma fájdalmas veszteség érte. Kis fiuk, a csöpp Laczika hunyt el szüleinek nagy fájdalomára. A kedves kis halottat holnap délután temetik a csapó-utca 39. sz. háztól.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Szerdán, január 11-én, („C“ bérletben) *Egy szegény ifju története*, színmű.

Csütörtökön, január 12-én, („A“ bérletben) *Baba*, operett. Ujdonság.

Pénteken, január 13-án, („B“ bérletben) *Baba*.

Szombaton, január 14-én, („C“ bérletben) *Baba*.

Vasárnap, január 15-én, délután 3 órakor *Tékozló*, látványos színmű; este 7¹/₂ órakor rendes helyárrakkal, bérletszünetben: *Paraszt kisasszony*, népszínmű.

A kikapós patikárius.

Ezt a vaskos francia bohózatot tegnap is elég szép számú közönség nézte végig, mely mindvégig jól mulatott. Az előadás elég gördülékeny volt. A főszereplő Tanay eltekintve némelykor tulzá-

saitól, teljesen érvényesítette tehetségét s pompásan játszott. Komjáthy, Szabó Irma, Kiss Irén a legjobbat nyújtották. A szereposztás, daczára, hogy a multkor már szóvá tettük s annak is kifejezést adtunk, hogy a közönség soraiban a legnagyobb visszatetszést szülte, megmaradt a réginek. Fáy Flóra játszotta ismét a nem egyéniségéhez illő Brigitte szobaleánykis szerepét. Cserényi Adél most is tul erős vonásokkal mutatta be a francia grisetet. Kár a kisasszonynak ily módon keresni a feltűnést. Fenyéry, Székely, Szentés, Rubos részesei a sikernek.

A baba.

Operett 3 felvonásban. Irta: Ordonnau. Zenéjét szerzette: Audran. Bemutatója a debreczeni színházban január nó 12-én.

A nyáron Londonban a Prince of Wales-színházban adták azt a művet, melyet ott La poupee, an impossible storj (egy lehetetlen történet) czimen óriási sikerrel adtak s most is adnak.

Az operett tele van szikrázó szellemmel, elmésséggel, vigsággal és pompás ötletekkel, de mely klasszikus példája annak, hogy a frivolság csupán hamisítása, cikóriája az elmésségnek; az igazi vidámság és szellemesség nem szorult erre a — cikóriára.

A darab szövegét Ordonnau írta Párisban; a meséje körülbelül ez: Egy gazdag, roppant gazdag nagybácsi, novicius szerzetessé vált unokaöcsésének rengeteg pénzt, óriási összeget ígér, ha megnősül — amivel a ravasz bácsi persze a zárdából is ki akarja csalni.

Az öcsésnek, aki a zárdában jól érzi magát, bár koplal, egy apróhirdetésből, melyet szerény sajtvaesorája takaróján meglát, az az ötlete támad, hogy — a czél szentesíti az eszközt — becsapja a bácsiját, elvesz feleségül egy nagy babát, Hilarius mester játékkereskedő valamelyik gyártmányát. A zárdafőnök (remek bariton énekrésze van) hallani sem akar erről a tervről, de a konfráterek, akiknek alig van már mit enniök, rábeszélnek s ő beleegyeznek. A fiatal novicius: Lancelot elindul, megérkezik Hilarius mester házába, de ott az a baj történik, hogy a mester pajkos, kedves leányai, amint egy életnagyságu automata babával játszanak, eltörlik a karját — mit csináljanak? A pajkos Alesia, Hilarius mester leánya, fölesap álbabának és a fiatal pap őt veszi el ál-feleségül. Következnek erre a nagybácsinál egész sereg vidám félreértés, közben a kétségbeesett játékgyárosné is rájön a turpisságra, a babájuk után rohannak, de már az akkor a szerzetessel együtt a zárdában van. Az utolsó fölvonás a zárdában foly le, hol a pajkos baba a komor zárdát fölforgatja, mindenki, még a férje is csodás automatának tartja, míg — nos, míg egy poetikusan megírt jelenetben a novicius észre nem veszi, hogy szerető bájos felesége van. Tulboldogan kétségbeesik, de már ekkor megérkezik a nagybácsi, a szülők és közmegelegedésre érveget a történet.

A mese főcselekményének ez a váza, egész sereg vidám epizód és mellékalak mókája mulattatja az embert. Egész sereg hálás szerep van a darabban, a közönség ki nem fogy az érdeklődésből, a vidámságból és mulatságból és hallatlan, mégis nyugodtan elviheti a színházba felnőt leányát is — ez az operett a Kornevillei harangok s a Rip-Rip testvére e tekintetben.

A muzsikája Audran legszerűsebb műve, nemesebb és becsesebb, dallamosabb, mint az Üdvöske. Nem igen van operett, melyben a férfikarnak annyi szép és becses énekszáma

volna, mint ebben. A pajkos vidám zenerészek mellett a zárdában énekelt férfikarok bármely vig operában becsülettel megállják a helyüket s magát az egész művet is inkább pompás vig operának lehet mondani.

Természetes, hogy a babának, Alesia-nak, amellet, hogy jól kell énekelnie, pompásan kell tánczolni is, általában a darabban sok táncz is van.

A czimszerepet Kaposy Józsa fogja játszani, Lancelot szerepét pedig F. Kállay Lujza.

Az ujdonság elé érdeklődéssel nézünk.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: Váradi Ödön. —

(Folytatás.) 62.

Mindaketten hallgattak egy ideig, azután mondá Archie:

— Most nagybátyám, mikor már e bajt meg kellett érünk, nem tehetünk okosabbat, mint bátran és merészen munkához látni. Miriám ártatlan, azt be tudjuk bizonyítani. Talbot Grey nem fog meghalni, de nem érdemi meg részvétünket, sem rokonszenvünket, mert miért idegenítette el Neale O' Moricetől Georginát, ha tudta, hogy nem szabad nőül venni.

— Nos? Mi a tanácsod?

— Ha hallgatsz reám nagybátyám, ugy a Miriám ellen emelt gyalázatos feljelentést semmibe sem veszed s azt ügyvédekre bízod. Időközben eseted a parlament külön bizottsága elé terjeszted. Ez után egyidejűleg érvénytelennek fog kimondani Grey házassága s a tied törvényesíteni fog.

— Ah, — mondá Sir Henry, — ha te nem volnál közelemben nem tudnék mit tenni bánatomban. Oly dolgok, a melyek csaknem lehetetlennek látszanak a kivitelre, a te előadásod után sokkal könnyebben megtehetőnek mutatkoznak.

— Ha a helyedben volnék, — folytatá Archie, — ugy szolgálmat bizonytalan időre szabadságotlám és az újságokban köztudomásra hoznám, hogy Sir Henry és Lady Setton hosszabb utra indultak. A további teendőket bíz csak én reám.

— De Miriám.

— Holnap ez ideig megtudod hol van. De addig a mig nem teljesen szabad s az ellene a valódi bűnöstől emelt panaszt vissza nem vonják, elégedj meg azzal, hogy megtudod, hogy biztonságban van s mindenekelőtt arról gondoskodjál, hogy ellenségei tartózkodási helyét ki ne tudakolhassák.

— Kutasd ki, Archie s hadd láthassam őt viszont, — ez minden a mit óhajtok.

— Helyes, légy bátor az ő kedvéért. Az igazság utóvégre is győzni fog s ha egy évig még élek, ugy Lady Miriám újra elfoglalhatja az ő helyét a mi régi palotánkban.

Archi mig ezeket mondotta felöltözött s kis kézi táskába csomagolt.

— Van pénz Miriámnál? — kérdé Archie.

— Kevés, azt hiszem. Bankáromnál folyósítottam a számára nagyobb összeget s utalvány lapokat is adtam számára. De nem hiszem, hogy ezt felhasználja.

— De igen, én azt hiszem, — jegyzé meg Archie. — Tudja, mily fájdalmas lesz reád nézve azt gondolni, hogy nélkülözések között él s most tegyünk mindent ugy, hogy ne keltsünk feltűnést.

Legelőször távolítsd el ezen átkozott tábornokot s mond meg neki, hogy

Miriám után Londonba utazol. Ha azután majd azt fogják hinni, hogy Londonba utaztok, titokban végezd dolgodat s tégy ugy, a mint neked tanácsoltam.

A legközelebbi vonattal Archie Ravel nagybátyja után utazott a fővárosba s ide estefelé érkezett meg.

A mint lépteit a pályaudvaron át a kijárat felé irányozta, véletlenül benézett a várótembe s meglátta ott idősebb Mr. Greyt, a ki egy hosszú emberrel beszélgetett.

— Aha — gondolta Archie — a derék ember barátunkkal, Mr. Grangerrel nincs megelegedve s ezért embert adtak mellé, a ki az elfogatási parancsot érvényesítse. Beszélék vele.

Arra Talbot atyja felé fordult, a ki nem nagyon látszott örülni a találkozásnak.

Még ma este vissza szándékezik térni Lincolnshirébe?

— Igen, Mr. Ravel.

— Ugy örömmel fogja hallani, hogy kissé jobban érzi magát — mondá Archie, — melylyel többet mondott, mint a mennyit valóban tudott. — Kevéssel idejövetelem előtt értesültem, hogy Talbot beszélt.

— Beszélt? kivel?

— Miss Georginával. — Az egész esemény nagyon szánalomra méltó történet, de mégis remélem, hogy nemsokára elfelejti.

Mr. Grey keserűen nevetett.

— Elfeledni? Nem előbb még az igazság sujtó keze a bűnöst megfogja büntetni.

— Igen, ezt én is remélem, mondá Archie komolyan, de ugy, hogy csak az igazság határozzon, nehogy a sietség és előítélet miatt ártatlanoknak kelljen szenvedniök.

— Ön czélzást használ, Mr. Ravel. Mindjárt kezdetben gondoltam, hogy ön többet tud, mint a mennyit mond.

— Igen, én czélzással éltem, Mr. Grey. Jelen utam czélja oda irányult, hogy terveiről lebeszéljem s visszatartsam, ne hogy olyat tegyen, mit később megbánhat. Tudom, kire irányul gyanuja, de mondhatom, hogy soha sem volt gyanu igazságtalanabb, mint ez.

— Szép nőknek mindig akad védelmezőjük, különösen az oly koruak, mint ön Mr. Ravel.

— Ön agg férfi, viszonzá Archie s mint oly sokan az ön korából, elvesztették az emberekbe vetett bizalmukat. De saját érdekében kérem, hogy a legnagyobb elővigyázattal lásson tervéhez. Az egész ügy a felsőház elé fog kerülni bármibe is kerül.

— Miladynak lelkes védője van, szólta a férfi gunyosan.

— Ilyenre is van szüksége, viszonzá Archie, Talbot jobban érzi magát, nem volna tehát helyesebb dolog várakozni, meghallani mit mond ő?

— Mielőtt a Ladyt elfogatnám? Nem, egyáltalában nem.

— Nos, meglátja a következményét. Szándékunk a dolgot a legalaposabban kinyomozni, Mylady ártatlanságát kideríteni. A fia érdekében kérem még egyszer óvatosan fogjon munkájához. A törvény büntetését nem fogja kikerülhetni, a miért egy leányt oly fiatalon elvett, aztán cserben hagyott.

— Engedje meg, hogy bucsuzhassunk egymástól, Mr. Ravel.

— Engedjen meg nekem még pár szót. Mit fog szólni a világ egy oly férfiról, a ki hosszú idő mulva vissza tér, ifju nejét mással egybekelve látja más nevet vesz fel s egy ifju leány kezét kéri, a kinek sejtelve sines felöle, hogy már házias ember.

— Várjon a mig fiam felgyógyul, mielőtt ócsárolná, akkor majd kiderül,

hogy kit ér legjobban a szemrehányás az ifjúkori tévedés miatt. Időközben kiviszem tervemet. A nő, a ki fiamat veszélybe vitte legalább érezzen valami fájdalmat.

— Ő ártatlan, Mr. Grey — mondá Archie nyugodt meggyőződéssel — a valódi bűnösöket én ki fogom nyomozni.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

*** Elgyengült talajok javítása.** Egy elgyengült talajt gyorsan termőképessé tenni, nem oly könnyű feladat. Még okoskerü trágázás mellett is, ez csak évek múlva sikerül. Ha a talaj ki van zsarolva, akkor a rajta levő növények éheznek. Hogy ha már most trágázunk, akkor a növények mohón veszik fel a trágya tápanyagait, hogy mindenekelőtt éhségüket csillapítsák. Ha nem nagyon bőségesen trágázunk, akkor a legelőször termelt növények a trágya könnyen felvehető részeit vagy egészen, vagy pedig majdnem egészen felveszik és a következők számára az elővetemény maradványain kívül olyan anyagokat hagynak csak hátra, melyek csak hosszabb idő múlva alakulnak a növények által felvehető vegyületekké át. Hogy ha azt akarjuk, hogy a trágya egy elgyengült talajon 2 vagy esetleg több éven át fejtsen ki hatást, akkor a trágázásnak az előbb említett körülménynek megfelelőleg a normálisnál sokkal durabbnak kell lenni, miszerint abban az esetben, ha közvetlenül a trágázás után termelt növények luxus fogyasztást üznének, még mindig maradjon a talajban annyi könnyen oldható tápanyag, hogy az utóvetemény is egészen jól tenyészhesék.

Az első időben hatástalan, vagyis nehezen oldható tápanyagok ez alkalommal egyáltalán nem mennek veszendőbe. De mindig hosszú időbe kerül, míg a növények által felvehető vegyületekké alakulnak át. Ily módon a talajt a jövőre tápanyagokban gazdagítjuk, de azért nem tanácsos a jövőben a trágya mennyiségét túlságosan csökkenteni; de az első időben egy elgyengült talajt, melyet gyorsan akarunk termőképessé tenni, nem lehet eléggé bőségesen, különösen pedig istállótrágával megtrágázni.

Másként áll azonban a dolog a műtrágafélékkel, így pl. a szuperfoszfátok foszforsavának azon mennyisége, a mely nem használtatott fel az első esztendőben mindjárt a jövő évben kifejti hatását és kísérlet által nagyon könnyen meghatározhatjuk, vajjon a megmaradt mennyiség még elegendő e az utóvetemény számára. Az utóvetemény egy kisebb területét megtrágázzuk foszforsavval és ennek terméshozamát összehasonlítjuk egy ugyanakkora parcella terméshozamával, amely azonban foszforsav pótlást nem kapott. Szabályszerint azt fogjuk látni, hogy ott, ahol a hol elgyengült talajjal volt dolgunk, ahol tehát a növények tápanyag szükségleteik fedezésére a trágára voltak utalva, a foszforsav visszamaradt mennyisége, ha csak a trágázás nem volt rendkívüli bőséges, nem lesz elegendő arra, hogy az utóvetemény igényeit kielégítse, különösen nem pedig abban az esetben, ha az utóvetemény egy olyan növény, a mely tenyésztésére nagyobb mennyiségű foszforsavat igényel.

Ha már most az elővetemény tényleg felemészti a foszforsav egész mennyiségét, akkor az utána következő gabonaféléknek, hogy bőséges magképződés jöhessen létre, addig kell a foszforsavat utána pótolnunk, míg évek során át a talaj részint a tarlómaradványok, részint a különféle műtrágák által annyira meggazdagodott, hogy az utóvetemények utántrágázása nem feltétlenül szükséges. Hogy az utántrágázás fáradtságától meg-

kiméljük magunkat, mindjárt első alkalommal erősebb foszforsav trágázást adhatunk.

Ennek fel nem használt mennyisége nem megy veszendőbe, mert a talaj absorbeálja és visszatartja.

A chilisalétrom csak egy évig hat. Ennek utóhatása legfeljebb csak a tarlómaradványok által nyilvánul, mely hatások csak későbbi időkben mutatkoznak.

Ha azt akarjuk elérni, hogy a gabonafélék nagy szalmatermést is adjanak, úgy a talajban elegendő mennyiségű salétromlégennynek kell jelen lenni; a hol ez hiányzik, ott bőséges szalmatermés nem várható. Ha a talaj minősége olyan, hogy az egy év alatti nitrificatio nem elegendő a növények nitrogén szükségletének fedezésére akkor akkox chilisalétrommal kell utánsegítenünk; hogy hektáronként már észrevehető hatást fejt ki. Ezt a trágyat azonban kizárólag fejtrágául kell alkalmazni. Ha a talajban elegendő mennyiségű foszforsav van akkor a nitrogén által jelentékeny terméstöbblet várható.

Ha talajunk mészszegény, akkor az ásványi tápanyagok kihasználása, még ha jelentékeny mennyiségben is volnának is jelen, nagyon jelentéktelen.

Mindezekből látható, hogy egy elgyengült talajnak megjavítása időn és sok munkán kívül a gazda türelmét és pénzét nagyon is igénybe veszi. Ez azonban ne riaszsa vissza a gazdát, még abban az esetben sem, ha a jövedelmezőség határára kénytelen is mozogni, mert fáradtságának majdan meg lesz a gyümölcse az idővel elért eredményekben.

*** A Hajdumegyei Takarékpénztár részvénytársaság 1898. évi záró számadása** a következő adatokat tünteti fel: Bruttó forgalom az anyaintézet kabai, püspök-ladányi és szováti fióktelepeivel együtt 5,567.664 frt 42 kr; emelkedés a múlt évhez képest mintegy 750.000 frt. 1897. évi vagyona 979.894 frt 80 krt tett ki, míg az 1898. évi 181.797 frt 21 krra rug. tehát egy év lefolyása alatt 200.000 frton felüli összeggel gyarapodott törzsvagyona. — A tartaléktöke a múlt évi 25.900 forint 61 krhoz ez évről ismét 6414 forint 39 krajczárt kap. Az 1898. évi tiszta 28.642 frt 90 krt tesz ki, a melyből 1000 drb. 150 frtos részvény után 16 forint osztalék javaslatotik kiadatni.

Az évi rendes közgyűlés január 22 én d. e. 10 órakor tartatik Hajdusoboszlón, az intézet hivatalos helyiségében.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1899. január hó 11-én.

Államadósság :

Magyar aranyjárdék 4%	120.—	120.50
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	120.—	121.—
" koronajárdék 4%	97.80	98.30
" regále vált. köt. 4 1/2%	100.75	100.50
Oszták aranyjárdék 4%	120.30	120.80
Egységes államkötvény 4 1/10%	101.50	102.—
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.—	139.—

Részvények :

Magyar hitelbank részvény	390.—	390.50
Oszták hitelbank részvény	359.60	359.80
Magyaripar- és keresk. bank. r.	101.50	102.—

Sorsjegyek :

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	122.50	123.59
" 3%-os	103.—	104.—
Oszták földhitel sorsjegy 3%-os	120.25	121.25
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.90	11.40
Oszták "	19.75	20.25
Olasz "	11.60	12.—
Bazilika sorsjegy	6.70	7.—
Jó-sziv "	3.60	4.—

Pénzmozgás :

Cs. és kir. arany	— — —	5.68	5.77
20 márkás arany	— — —	11.79	11.83
20 frankos arany	— — —	9.54	9.58
1 Sovereigns	— — —	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. január 10-én.

A kínálat buzában ma ismét meghaladta a keresletet. Mindamellett, hogy a téli időjárás esélyei még javulást is hozhatnak a buzatulalajdonosok — miután ez biztosra még sem fogható — még most szeretnénk tudatni az itt beraktározott és a vidéken fekvő buzajukon. Miután a malmoknál a helyzet változatlan, nem fejlődhetett nagyobb forgalom és csak 9000 mm. buza adatott el 5 krral olcsóbb árák mellett.

Rozs ára 5 krral esett.

Tengeriért többet kérnek, de a vevők a magasabb árakat nem igen akarják engedélyezni.

Eladatott :

Buza. Tiszavidéki.	100 mm. 79.5 k.
10.55 forinton,	500 mm. 78.5 k. 10.45 forinton,
100 mm. 79 k.	10.50 forinton,
600 mm. 79 k.	10.47 frton,
100 mm. 79 k.	10.47 frton,
mind három hónapra.	

II. Határidő-üzlet.

A mai üzletben, hol a realizációk, hol a vételkedv voltak tulsulyban és az árak e szerint változtak, de végeredményben mégis valamivel emelkedtek. Tengeri változatlanul szilárd és ismétlésekbe bocsátkoznánk, ha ezt indokolnók. Rozs ma több figyelemben részesült és fedezetekre ismét emelkedett.

Hivatalos záróárfolyamok. D 3i 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapította meg :

Buza márcziusra	9.45 — 9.46
" áprilisra	9.32 — 9.33
Rozs márcziusra	8.03 — 8.05
Tengeri májusra	4.86 — 4.87
Zab márcziusra	5.75 — 5.77
Repcze augusztusra	12.20 — 12.30

Délután 4 1/2 órakor zárlat :

Buza márcziusra	9.46 — 9.47
" áprilisra	9.32 — 9.33
Rozs márcziusra	8.07 — 8.08
Zab márcziusra	5.76 — 5.77
Tengeri májusra	4.87 — 4.88
Repcze szeptemberre	12.15 — 12.25

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 102. Bérlet 84-ik szám „C”

Ma, szerdán, 1899. január 11-én:

Egy szegény ifju története.

Színmű 5 felvonásban. Irtá : Feuillet Octave, fordították : Feleki és Hegedüs.

SZEMÉLYEK :

Odrot Maxim Champcey marquis Székely S.
Bevallen — — — — — Tanay F.
Laroque — — — — — Fenyéry M.
Lobepin jegyző — — — — — Bartha I.
Alain, öreg szolgál — — — — — Püspöky I.
Desmarts, orvos — — — — — Szentos J.
Gaston, Maxim barátja — — — — — Odry Árpád.
Vanbérger, házmester — — — — — Antalfi A.

Holnap, csütörtökön, január 12-én, „A” bérletben, fényes kiállítással, **ujdonságul először :**

A B a b a.

Nagy operette 4 felvonásban. Szövegét irtá : Ordoneau, zenéjét szerzette : Audran.

Kiadó és laptulajdonos :

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő : **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs : **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk :

(szerkesztő : **Kéry Gyula**)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon : 59—14.

Berkocsik dijszabalyzata.

	Két	Egy
	levas	levas
I. Napszamra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig . . .	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Órassámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó óran túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város szompón belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőseknei (vallaskülönbőség nélkül), ha a vég-tisztesség a templomban történik	2	1 40
A temetőbe ki és vissza	1 20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
Bármely vasúti indóház vagy raktházhoz nappal menet vagy jövet kézi tászkával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi tászkával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár		
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai levoldéhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Különb. három- és lóvásártérré oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	40	30
A katonai laktanyához és katonai kórházhoz me-net vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A diák reggeli 8 órától esti 9 óráig számíttatnak.

Debreczen szab. kir. város tanácsától.

84. sz.
1899.

Tenyészbikák eladása.

A Debreczen szab. kir. város gazdasági törzsgulyájából kiselejtezett és számfelletti bikák eladása a városi Tanács által elrendeltetvén, erről a venni kívánók azzal értesítettek, hogy a tenyészbikák eladása az országos baromvásár alkalmával **f. 1899. év január hó 16. napján az országos baromvásártéren délelőtt 9 órakor** megtartandó nyilvános árverésen fog eszközöltetni.

Debreczen, 1899. január hó 5.

A városi Tanács.

42-2-1

Szálloda-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy a több év óta általam birt

Kossuth-szálloda

bérlését újból átvettem január elsejével. Ez alkalmából úgy vendégszobáimat, éttermemet, mint kávéházamat a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakítottam. Nem kételkedem abban, hogy az eddig irányomban tanusított bizalom emelkedni fog a közönség részéről, mivel mindenkor volt alkalmuk meggyőződni, hogy főzőlóm a méltányos ár, előzékeny és pontos kiszolgálás.

Erre fektetem ezentul is igyekezetemet, hogy nagyrabecsült vendégeim bizalmát még inkább kiérdemeljem.

Saját szüretelésű martinkai és sesterkerti boraimat mérem.

Egész éjjel mindenkor friss meleg ételek és Dreher korona poharas sör kapható.

A nagyérdemű közönség további szives pártfogását kérve, maradtam

tisztelettel

SPORNY GYULA

40-2-2 a Kossuth-szálloda bérlője.

A

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkívül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A ezimtar az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerű naptárunkat, mely immár közzükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővítjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.

